

Krigsministeren: Jeg er desværre ikke bleven mere overtydet om det Feilagtige i min Opfattelse ved den sidste ærede Talers Ord, end jeg har været det forinden. Smidertid erfarede jeg dog nu, at det ikke var de finansielle Virkninger, der havde været saa afvækkende, men at det var en enkelt Bestemmelse i Lovforslaget om Lønningsforholdene, nemlig den, at Kapitainerne i Intendanturstaben skulde deles i 3 Lønningsklasser, medens Kapitainerne af Regnskabsførerklassen kun skulde deles i 2 klasser. Det er maasse baade en organisatorisk Bestemmelse og en Bestemmelse af væsentlig finansiell Virkning; men hvis det er en Ansidsbest, forekommer det mig, at Enigheden hurtigt maatte kunne være tilveiebragt i Udvalget ved, at Udvalget foreslog, at denne Forskiel i Antallet af Lønningsklasser ikke skulde finde Sted. Dermed vilde saa efter min Mening den hele Sag være bleven bragt i Orden, og hos mig vilde det ganske vist ikke have fundet nogen større Modstand. Men det smierter mig nu at erfare, at der i Udvalget ikke har været den Enighed tilstede, som man efter Betænkningen skulde forudsætte, idet Betænkningen anbefaler Lovforslaget til uforandret Vedtagelse. Rigtig nok findes der et Sted en Udtalelse, som jeg imidlertid ikke har tillagt nogen videre Bægt og heller ikke har omtalt; nemlig at en af Grundene til at anbefale Lovforslaget til uforandret Vedtagelse maasse ogsaa har ligget deri, at Udvalget har fundet, at det var bedst, at dette Forslag hurtigt mulig passerede Landsthinget, for at kunne blive behandlet i Folkethinget samtidig med Lønningslovsforslaget. Hvis dette er Tilfældet, maa jeg naturligvis tage Noget tilbage af den Tak, jeg tidligere henvendte til det ærede Udvalg.

Saffner: Med Hensyn til, hvad den høit ærede Minister har udtalt, skal jeg kun gjøre den Bemærkning, at et saadant Ændringsforslag, som jeg forstod, at den høitærede Minister mente, at Udvalget kunde have stillet, naar Udvalget havde saa megen Betænkning ved Inddelingen af Regnskabsofficerernes Kapitainklasse kun i 2 Lønningsklasser, kunde jo ikke være stillet af Udvalget til denne Organisationslov; det var fuldstommen umuligt. Hvad Udvalget maatte have gjort, var i Betænkningen at have udtalt, at det ikke kunde gaa ind paa denne Ordning og derfor opfordrede den høitærede Minister til at søge dette Punkt i det Folkethinget forelagte Lønningslovsforslag forandret. Hvad den høitærede Ministers Udtalelser forøvrigt angaar og navnlig hans Slutningsudtalelse, skal jeg kun sige dette, at jeg beklager, at den ærede Minister ikke har kunnet opfatte Udvalgets Stilling overfor Landsthinget og overfor den høitærede Minister. Jeg gjentager, at for mit Vedkommende har Ønsket været at faae Lovforslaget vedtaget her i Landsthinget uforandret, og det er Noget, som Udvalget kunde

tilraade, da det efter Udvalgets Mening er et godt og brugeligt Lovforslag og i god Overensstemmelse med, hvad Landsthinget tidligere har vedtaget, og fordi det for Ministerens Vedkommende skulde lette ham hans Arbejde ved Behandlingen af Lovforslaget i det andet Thing, hvor der er Sandsynlighed for, at det ikke vil kunne gaa saa let igjennem, som jeg haaber, at det vil ske her i Landsthinget.

Krigsministeren: Forsaavidt jeg i min forrige Tale har benyttet det Udtryk, at Udvalget kunde have stillet Forslag om en Forandring i Inddelingen i Lønningsklasser, saa er det ganske rigtigt, at det Udtryk ikke var det korrekte; men det var vistnok dermed tilstrækkelig tydeligt sagt, at Udvalget i sin Betænkning kunde have antydet, hvilken Forandring det var, der ønskedes vedtaget af Landsthinget; for at det fuldtud vil kunne anbefale Forslaget.

Da ikke Flere ønskede at udtale sig, sluttedes Forhandlingen, og man gik til Afstemning.

Lovforslagets samtlige Paragrafer (se Tillæg A., Sp. 1401 flg.)

ansaaes vedtagne uden Afstemning.

Lovforslagets Overgang til 3die Behandling

vedtoges enstemmig med 54 St.

Den følgende Sag paa Dagsordenen var:

Eventuelt Valg for Landsthingets Vedkommende af 15 Medlemmer til Fællesudvalget angaaende: Forslag til Lov om Tillæggsbevilling for Finansaaaret fra 1ste April 1880 til 31te Marts 1881.

Formanden: Jeg har allerede tidligere gjort opmærksom paa, at der Intet er til Hinder for Sagens Foretagelse, da den fornødne Meddelelse i saa Henseende er modtagen fra Folkethinget.

Ved den derpaa foretagne Stemmegivning afgaves der 53 Stemmesedler, som alle vare gyldige.

Valgte bleve: Bonne, Brasch, Carlsen, Carstensen, Drefing, Hauerløv, Jacobsen, Johannsen, Juel, Varsen, Matzen, Moltke, Mourier-Petersen, Chr. Nielsen og Raben, hver med 53 St.